

Ma nekünk ...

(Tatabányai Városi Könyvtár 1995)

Az 1995-ös MKE Vándorgyűlés központi témája "A könyvtár és gazdája" volt. A témaválasztás aktualitását sok riasztó hír jelzi. Az OSZK 2000 Ft-os tagdíja lavinát indít(hat) el. Az aggodalmam ezzel kapcsolatban kettős. Az egyik „praktikus”. Minél több bevételt „termel” a könyvtár a szolgáltatások árának emelésével, annál több lesz a „kötelező bevétel”, vagyis egyre romló ellátást egyre magasabb árakon lehet csak biztosítani. A másik fájdalom látszólag érzelmi. A könyvtár (volt?) az utolsó mindenki számára elérhető tanulást segítő, önművelődési-kikapcsolódási lehetőség. Ha ez megszűnik, annak kihatásai ma még szinte felmérhetetlenek. Nyilvánvalóan tovább fog nőni a dyslexiások száma, tovább romlik az amúgy sem jó beszédképesség, szókincs. Veszélybe kerül a nyugdíjasok utolsó menedéke. Bizonyíthatatlan, de nem abszurd az a feltételezés, hogy a megbetegedések száma is nőni fog a szinte egyetlen elérhető rekreációs lehetőség elmaradása esetén.

Mindannyian tudjuk: a könyvtárak helyzete bizonytalan. Az önkormányzati törvénybe bekerült ugyan a könyvtári ellátás, de az nem, hogy milyen szinten kell biztosítani. A fenntartásra "kötelezően" fordítandó anyagi forrás, az ún. kulturális fejkvóta összege 5 év óta változatlanul 250 Ft lakosonként, ezen az összegben több intézményhálózat osztozik, és sehol nem elég az intézmények fenntartására.

Tatabánya város költségvetése már az elmúlt évben is kritikus volt.

Az önkormányzatok többsége ebben az évben csődközeli állapotba került. A költségvetés helyzete ebben az évben tovább romlott Nyilvánvalóvá vált, hogy az intézményeket változatlan formában a város már képtelen fenntartani. Amíg korábban — valószínűleg éppen viszonylagos olcsóságunk miatt — legalább a „dinamikus szintentartás” adott volt, ebben az évben az sem segített, hogy eredeti költségvetésünk a város által megtakarítandó 600 milliós összegnek durván a 3 %-át jelentette.

Azzal mindenki egyetértett, hogy a város további eladósodása nem tartható fenn. Ugyanakkor minden bizottságnak rendkívül nehéz feladatot jelentett, hogyan is lehetne csökkenteni az amúgy is alacsony, „csak a legszükségesebbre elég” költségvetési összegeket.

A kulturális bizottság is többször tárgyalta az intézmények problémáit. Nyilvánvalóvá vált: radikális változtatások nélkül költségeket csökkenteni nem lehet.

A bizottság javaslatára az önkormányzat úgy döntött, hogy a Népházban levő — hajdan volt Bányász Körzeti Könyvtárat megszünteti, és helyére költözik a Városi Könyvtár központja. Fiókkönyvtár bezárására — a város széttagoaltsága miatt — nem került sor.

Ezzel azonban még nem volt vége a megszorító intézkedéseknek. Tatabányán nem "fünyíró elv" működött, a könyvtár költségvetéséből kb. 30 %-ot, több mint 5,5 millió forintot vontak el.

Megszűnt az iskolai könyvtárak központi ellátása, 4 főfoglalkozású, 3 részfoglalkozású dolgozótól kellett megválni. (Egy már előzőleg talált magának munkahelyet.) Egy könyvtárost alkalmaz az Árpád Gimnázium, egy — remélhetőleg — előnyugdíjba tud menni, ha addig nem változnak a szabályok, egyet pedig — szintén reményeink szerint — rokkantosítanak. Az elbocsátások június elsejétől érvényesek, így a költözködés fizikai és idegi terhei már a csökkentett létszámra maradtak.

A létszámhelyzet ezzel elérte a kritikus határt, megjelentek az első „szabadság miatt zárva” feliratok. Helyettesítésre, „belső átcsoportosításokra” már nincs lehetőség.

A Népházban dolgozó két könyvtárost is elbocsátották, nem volt mód megtartásukra.

Természetesen az elbocsátások mellett egyéb költségvetési tételek csökkentésére is sor került.

Nem volt egyszerű a technikai lebonyolítás sem. A Népház könyvtárából kiegészíthettük kézikönyvvállományukat, de az állomány zömét el kellett adni. Radikális selejtezést kellett végrehajtani a Városi Könyvtárban is. Ezekben a napokban is (augusztus 16-a óta) folyik a Népházból még megmaradt és a központban selejtezett könyvek árusítása.

A selejtezés kockázatos tevékenység. Ki gondolta volna pl., hogy Kemény Zsigmond valaha is középiskolai kötelező olvasmány lesz, vagy — most Passuth László *Megszólal a sírvilág és Eső Isten siratja Mexikót* c. műve? A példák esetlegesek, valószínűleg vég nélkül lehetne sorolni. Az „ad hoc” kötelező olvasmányok iránti igényeket még akkor sem lehetne kielégíteni, ha az adott művek netán kaphatók lennének. Erre egyetlen könyvtárnak sincs már lehetősége.

Természetesen volt a selejtezésnek pozitív hozadéka is, hiszen így az óhatatlannul felgyűlő „ballaszt anyagtól” is megszabadult a könyvtár. De nemcsak ettől váltunk meg, és ez mindenképp a kultúra fájdalmas vesztesége.

A Városi Könyvtár alapterülete 100 m-rel csökkent. A kisebb helyen nem könnyű berendezkedni, vannak még bizonytalan tényezők.

Egy tény. A sok rossz közt ez volt a legjobb megoldás. A Népház központi fekvésű, több iskola is van vonzáskörzetében. Ugyanakkor jelenleg nem tudom elképzelni, hogyan lehetne legalább a könyvtárbemutató, könyvtárhasználatot gyakorló foglalkozásokat megoldani, ami egyaránt hasznos az iskoláknak és a könyvtárnak. A lehetőség viszont adott, hogy sok munkával nagy forgalmú, sokoldalú könyvtárként működjünk.

Természetesen az előzetes tárgyalások során ismételten felvetődött a Megyei Könyvtárral történő összevonás gondolata. Monostori Imre, a könyvtár igazgatója a tárgyaláson kifejtette: ettől nem lesz olcsóbb a város könyvtári ellátása. Ebben a kérdésben a szakma sem egységes, mindegyik megoldásra van jó és rossz példa.

A könyvtárosok vándorgyűlésén kiderült: a fenntartók valóban jó gazdák szeretnének lenni. Csak éppen — jelenleg erre van lehetőségük. Ha létezne a megyékben a legalább 15-20 éve tervezett, de soha meg nem valósult „tápraktár”, talán nem kellett volna eladni "fillérekért" — többek között — lexikonok, képzőművészeti albumok tömegét, talán több értéket lehetett volna megmenteni a közösség számára. Kevesebb könyv menne végképp zúzdába, a további árusításra már sem hely, sem energia nincs.

Nekünk — itt és most — ennyi pénzből kell gazdálkodni. Sajnos, a jövő sem nyújt sok reményt: a nehezen feltornázott, most több mint a felével csökkentett könyvbeszerzési keret növelésére nincs remény. Épp ma olvastam: a könyvtárosoknak felesleges sztrájkot hirdetni. Nap mint nap sztrájkolunk, amikor az alacsony példányszám miatt nem tudjuk adni a keresett könyvet, amikor kénytelenek vagyunk kitenni a „szabadság, betegség miatt zárva” feliratokat

Ez az év nem volt könnyű a Városi Könyvtár életében. Pedig ebben az évben voltunk (vagyunk) 30 évesek. A kerek évfordulóról valamennyien megfeledeztünk. Ismétlem: A sok rossz közt még ez volt a legjobb. Mindezzel együtt keserves ez az elfelejtett jubileum.

Tudjuk: fontosak vagyunk. A könyvtárhasználók számának növekedése, de a kor kihívásai is ezt közvetítik számunkra. Csak remélni tudjuk: valahol meg fog állni a könyvtárak visszafejlesztésének folyamata. Talán megtaláljuk — nem önmagunkért, hanem olvasóinkért — az érdekérvényesítés hatékonyabb technikáit. Addig is: megmaradtunk, és ez is valami. Végezetül az elbocsátott dolgozók névsora:

Nagy Gáborné könyvtárkezelő, remélhetőleg előnyugdíjba mehet

Vörös Elemérné könyvtáros, remélhetőleg rokkantnyugdíjas lesz

Szalay Izabella könyvtáros, Árpád Gimnázium könyvtára

Szilassy Andrea könyvtáros

Dóczy Ferencné könyvtárkezelő, nyugdíjas, részfoglalkozású

Kusnyár András fűtő nyugdíjas, részfoglalkozású

Radován Károly fűtő nyugdíjas, részfoglalkozású

Takács Anna könyvtáros

1., Április végén, május elején ismét egy kisebb delegáció járt hollandiai testvérvárosunkból, Alkmaarból Tatán. Alkmaar Lions Clubjának vezetői, Jane van Meeteren-Boers és férje jöttek el, és ismét hoztak magukkal ajándékokat. A város, illetve a Polgármesteri Hivatal néhány számítógépet kapott A városi könyvtár számára pedig közel 500 db CD-lemezt hoztak, amivel nagylelkűen kibővítették az általuk 1994-ben megalapozott kölöngyűjteményt Jelenleg mintegy 700 db CD-lemezzel állunk a látogatók rendelkezésére. Az újabb CD-k a régiakkal együtt továbbra is kölcsönözhetőek a nyitvatartási idő alatt

2., Még mindig a testvérvárosi kapcsolatokról. És mindjárt némiképp helyesbíteni is kell ezt a bevezető mondatot mert az alkmaari könyvtárakkal felvett közvetlen kapcsolat — mely szintén 1994-re nyúlik vissza — már jóval többet jelent számunkra, mint a hivatalos „testvéri” kapcsolat A fenti hírben szereplő CD-k is tulajdonképpen a könyvtáron (PBC Noord-Holland) keresztül, az ő segítségükkel jutottak el hozzánk.

Május 24-26-án pedig Szeidl Rezsóné és Gyüszli László igazgató volt az alkmaari könyvtárosok és a város vendége. E három nap legfőbb programja a tapasztalatszerzés volt. Rudy Kars igazgatónő vezetésével olyan plusz információkhoz jutottunk, melyek egyrészt — pozitív értelemben — "megdöbbentők" voltak, más részüket pedig hazai viszonyaink között is hasznosítani tudjuk, illetve bevezetésüket megfontolandónak tartjuk. Nagyon érdekes és hasznos volt a városi könyvtár és kerületi könyvtárainak megismerése. Számunkra szinte elképzelhetetlen, hogy nem okoz gondot. Jelentős" anyagi megterhelést, ha egy alig 15 éves könyvtárat új, nagyobb, korszerűbb épületbe költöztetnek át. Ráadásul a „rég” kerületi könyvtár alapterülete kb. kétszer akkora, mint egy átlagos hazai városi könyvtáré. A technikai, számítógépes felszereltségről pedig egy külön cikkben kellene írni. Itt csak jelzésértékűen annyit, hogy számítógépen van a katalógus, a kölcsönzés, előjegyzés, értesítés, felszólítás — egyszóval minden. Természetesen az olvasók saját maguk kereshetnek a "katalógusban", ellenőrizhetik kölcsönzéseiket Mivel mindent a számítógép tárol, a statisztikák és egyéb táblázatok elkészítése sem okoz gondot a vezetés számára. Rendkívül pontos és részletes számításokat tudnak végezni. Ezek alapján pontosan tudják, hogy mely állományrészeket kell csökkenteni, vagy éppen a kereslet miatt fejleszteni. Tulajdonképpen hasonló volt a tapasztalat a Provinciale Bibliotheek Centrale (Noord-Holland) automatizációs részlegének megismerése során is. Itt legfeljebb a nagyságrendek voltak nagyobbak, mivel ez a "könyvtár" tulajdonképpen egy terület központja. Albert Bien tájékoztatt bennünket e részleg munkájáról, feladataikról. 83 vidéki könyvtár kölcsönzését tudják azonnal ellenőrizni, nyomon követni, amit a modemes összeköttetés tesz lehetővé. Az már szinte természetes, hogy az X25-ÖS vonalon az Internet hálózaton keresztül rengeteg nemzeti és nemzetközi adatbázishoz hozzáférhetnek, és percek alatt tájékoztatást tudnak adni az olvasónak. Számunkra ugyancsak élményt jelentett a működő bibliobusszal való ismerkedés. (Nálunk is voltak ugyan erre a szolgáltatásra kezdeményezések, de valami miatt nem sikerültek.) Különösen jó volt megismerni a legújabbat — egy Scania kamiont —, amely szinte még csak próbaúton volt 5-6 bibliobusz járja folyamatosan a kisebb településeket, meghatározott megállókkal, nyitvatartással. A kölcsönzés természetesen itt is számítógépen folyik.

A tapasztalatszerzés mellett természetesen jutott idő kirándulásra, sétára, szórakozásra is. Illendőnek tartom, hogy itt is külön megköszönjem holland kollégáinknak a pazar vendéglátást és azt, hogy személyesen is sikerült felvenni a kapcsolatot Nagyon fontos számunkra, hogy a hivatalos kapcsolatok mellett, azokat kiegészítve kialakulhatott egy közvetlen szakmai kapcsolat is.

3., Ünnepi Könyvhét 1995.

A tatai városi könyvtár — az előző évek hagyományait követve — idén ismét tartott néhány találkozót amelyek az Ünnepi Könyvhét alkalmából kerültek megrendezésre. A könyvhét ideje alatt a könyvtár munkatársai könyvek árusítását is vállalták: a LORD Könyvesbolt és a Kossuth Könyvkiadó boltjának könyveit árusították a művelődési ház előtti területen.

Rendezvényeinket — egyéb közbejött okok miatt — a következő héten tartottuk.

1995. június 7-én az *Új Forrás* című folyóirat májusi („tatai”) számát mutattuk be az érdeklődőknek. Vendégeink voltak: Monostori Imre, Jász Attila, Turczi István, Wehner Tibor, Nagyházi György és Hunyadi Imre.

Június 8-án a tatai könyvtár gondozásában, reprint kiadásban megjelent könyvet (Mohi Adolf: *A Tata plébánia története*) mutatta be dr. Fülöp Éva, Kemecci Lajos és Kissné Cseh Julianna, valamint a Kultsár István Alapítvány munkájáról, kiadói tevékenységéről számolt be dr. Bárdos István.

Június 13-án Kunszt György *Feljegyzések a Hagomány Jövőjéhez* című könyvét mutatta be a szerző és Jász Attila a tatai közönségnek. A könyv az Allée-füzetek első darabjaként jelent meg — szintén a tatai városi könyvtár gondozásában. (Mindkét könyv megrendelhető a tatai városi könyvtár címén.)

4., Pályázatok:

Könyvtárunk néhány pályázaton sikerrel szerepelt, de sajnos nem várt elutasításokban is részesültünk.

A Budapest Banktól a pénzügyi kultúra terjesztéshez (könyvek vásárlására) 50.000.-Ft-ot kaptunk.

A Nemzeti Kulturális Alap filmes szakmai kollégiumától az Art-videotéka bővítéséhez kaptunk 46.250.-Ft-ot

Ugyanakkor sajnálatos módon a tatai önkormányzat Kulturális Alapja 1995-ben nem támogatja helytörténeti gyűjteményünk fejlesztését

Rendezvényekre és könyvkiadásra is pályáztunk a helyi Kulturális Alapnál — „sikerrel” —, de a pénzeket a mai napig sem kaptuk meg. Egyébként is gondot okoz — más könyvtárakhoz hasonlóan — a napi működés, a dokumentumok beszerzése.

5., A *Téka/Téma* egy korábbi számában jeleztük, hogy az olvasók körében felmérést készítettünk. A kérdőív kérdéscsoportjai az olvasó személyére (név nélkül), a könyvtár állományára, szolgáltatásainkra, elhelyezésre vonatkoztak. 850 db kérdőívet küldtünk, adtunk olvasóinknak. Ebből 124 db érkezett vissza, melyeknek alapján próbáljuk meg a könyvtár helyzetét megítélni a könyvtárhasználók körében.

A kérdőívek feldolgozását elkezdtük, és a könnyen kiszámítható kérdésekre adott válaszok közül néhányat most közreadunk.

— A könyvtár állománya 82,25 %-ban kielégíti az olvasók igényeit.

— Az olvasók 56,46 %-a igényli a könyvtárosok ajánlásait

— A tájékoztató szolgáltatást a könyvtárhasználók 43,54 %-a ismeri, 45,96 % azonban úgy válaszolt, hogy nem ismeri.

(A kérdésre adott szöveges válaszokból azonban kiderül, hogy a legtöbb esetben a „tájékoztató szolgálat”-ot mint fogalmat nem ismerik, hiszen ennél jóval többször kérdeznak, kérnek tájékoztatást a könyvtárosoktól a legkülönfélébb dolgokról, témakörökből.)

— A könyvtárközi kölcsönzést az olvasók 26,61 %-a vette már igénybe.

— Az audio-vizuális gyűjteményt az olvasók 23,38 %-a használja — szinte rendszeresen. Az egyik legfontosabb kérdés a következő volt számunkra is:

— Ha új szolgáltatásokat vezetnénk be — igénybe venné-e?

Igen 58,87%

Nem 27,42%

Értékelhetetlen 13,71 %.

— Ha igen, méltányosnak tartaná-e, hogy ezért a szolgáltatásért fizetni kell?

Igen 62,91%

Nem 5,64 %

Értékelhetetlen 31,45%.

Számunkra ezek a puszta szám adatok azért érdekesek, mert eddig nem gondoltuk volna, illetve nehezen elképzelhetőnek tartottuk az olvasók plusz anyagi megterhelését. Úgy tűnik azonban, hogy a könyvtárhasználók is tisztában vannak azzal, hogy ma már szinte mindenért fizetni kell. Talán most már csak rajtunk múlik, hogy a különböző szolgáltatások árait megállapítsuk — figyelembe véve más könyvtárak, cégek árait az olvasók többé-kevésbé átlátható anyagi körülményeit valamint a fenntartó megszorító intézkedéseit a bevételek növelése terén stb.

— A könyvtár nyitvatartási rendjét 88,7 % tartotta elegendőnek; 5,64 % viszont nem. Valószínű, hogy ez utóbbi csoport plusz nyitvatartási időt képzene el. (Jelenleg heti 44 órás nyitvatartással állunk a könyvtárhasználók rendelkezésére.) Mindenesetre megnyugtató és jó érv is egyben a fenntartó felé, ha netán a nyitvatartási szeretné csökkenteni.

— A kérdőívet visszaküldők 87,09 %-ának tetszik könyvtárunk, és 89,51 %-a szívesen ajánlja barátainak, ismerőseinek szabadidejük egy részének eltöltésére.

Így néz ki tehát a tatai városi könyvtár megítélése a számok tükrében. A szöveges válaszok feldolgozása még jelenleg folyik. Szeretnénk majd arról is beszámolni a kollégáknak.

Gyüsi László
könyvtárigazgató

A Nemzeti Kulturális Alap Film- és Video Kollégiuma, valamint a házon belüli erőfeszítések jóvoltából lehetőség nyílt arra, hogy bővítsé szolgáltatásait a Komárom-Esztergom Megyei Önkormányzat József Attila Megyei Könyvtára. Eddigi videoállományunkat — amit zömében ismeretterjesztő filmek alkottak, és csak intézményeknek kölcsönöztük — művészfilmekkel tudtuk bővíteni, és a kölcsönzést minden beiratkozott olvasónak lehetővé tesszük. A könyvekkel ellentétben a filmek kölcsönzéséért fizetni kell, a befolyó összegből is a videoállományt szeretnénk bővíteni.

Remélhetőleg sokan vannak azok a művészfilmeket kedvelő videomagnó tulajdonosok, akik örülnek annak a lehetőségnek, hogy olyan klasszikus filmalkotásokat, mint például az *Aranypolgár* vagy az *Országúton*, olyan rendezők munkáit, mint Cassavetes, Antonioni, Bergman, Kurosawa, Fassbinder, Jarmusch vagy Wim Wenders, kikölcsönözhetik és újra megnézhetik, vagy pótolhatják a megtekintését, ha lemaradtak róla, amikor a moziban vetítették.

Egyelőre ugyan csak 300 film alkotja ezt az art-videotékát, de újabb pályázatokból és a kölcsönzési díjból folyamatosan szeretnénk bővíteni a választékot, amihez minden használó javaslatát szívesen vesszük. A kis példányszám miatt könyvtárközi kölcsönzésbe nem tudjuk bevonni az állományt

A választékról és a kölcsönzés feltételeiről a Megyei Könyvtárban lehet érdeklődni.

A József Attila Megyei Könyvtár 1996-ban ismét meg kívánja jelentetni aktuális *évkönyvét*. Kérjük a kollégákat, hogy akinek alkalmas kézírata van, ill. írni szándékozik (könyvtárüggyel kapcsolatban vagy kulturális, helytörténeti témában), jelezze ezt a szerkesztőnek, Schmidt Józsefnek.

A kéziratokat 1995. december 31-ig kérjük, hogy a kötet — lektorálás után — időben megjelenhessen.

Ebben az évben a hagyományos könyvtári hetet — alkalmazkodva az "összefogás a könyvtárakért" című rendezvénysorozathoz — október 9-től rendezzük meg. Központi témája a „Könyvtár és közönsége”.

Az első napon — a Megyei Könyvtárban — Nagy Attila és Kovács Mária lesz a vendégünk. A másodikon a városi könyvtárak szolgáltatásai és azok árai, a harmadikon a könyvtár és a tömegkommunikáció lesz a téma.

Természetesen sort kerítünk a szintén hagyományos fehér asztal melletti eszmecsereére is.

A részletes programot mindenhová eljuttatjuk. Mindenkit szeretettel várunk.

Rólunk írták

Kisvárosi arcok Tatáról

Babi, a kémikusból lett könyvtáros

A maga csendességével, alaposágával az Isten is könyvtárosnak teremtette. Legalábbis ezt gondolná róla a nyájas olvasó, aki régóta jár a Móricz Zsigmond Városi Könyvtárba, melynek immár az egyik legrégebb dolgozója Szeidl Rezsóné. csakhogy ez a feltételezés nem fedi a valóságot.

A komáromi születésű lányt Sárközi Mária néven anyakönyvezték, de édesanyja már egészen kicsi korától csak Babinak szólította. A Jókai Mór Gimnáziumban megszerzett érettségi után az Eötvös Loránd Tudományegyetem fizika-kémia szakára járt két évig. Azért nem tovább, mert rájött, hogy ő igazából nem is ezen a pályán akar boldogulni, hiszen a humán szféra sokkal jobban érdekli.

A mások által nehezen megértett döntése következményeként először Nagyigmádon, majd Almásfüzitőn tanított képesítés nélküli pedagógusként. A tatai könyvtár Göröghősök úti részlegébe ezután került, amit György Szilvesztertől vett át, s azt vezette 1971-ig. Azóta a központi könyvtár munkatársa. Az elmúlt 28 év alatt 4 főnöke volt, a jelenlegit a többiekkel együtt ő is segítette. Ifj. Gyüsi Lászlóról azt mondja kedves mosollyal, hogy „Ilyennek neveltük, ilyenek viseljük el”. Nem nehéz, könnyű kijönni vele, mint ahogy Babival is.

Először Kolozsvári Grandpierre Emil *Csodafurulya* című mesekönyvét olvasta hat évesen, legutoljára pedig Irwin Showtól a *Nyár hangjait* A kettő között pedig nagyon sokat, főleg esténként, elalvás előtt A családragényeket szereti, de leginkább a sajátját Férjével 1966-ban kötött házasságot egyetlen fia a sümegi gimnáziumban tanít Vele kapcsolatban csak azt sajnálja, hogy nincs még unokája. Ami persze késik, az nem múlik. Problémáiról sosem beszél. Csak annyit árul el, hogy nehéz kitalálnia, kinek mi a jó könyv, de megpróbálja. (24 Óra, júl. 3. 7. 1.)

-ti-

Értesítés

Meghívás érkezett a Kisalföldi Könyvtárosok és Könyvtárak Egyesületétől. Októberben tanácskozást szerveznek a "szerzői jog és jogharmonizáció az Európai Közösségben, könyvtári jogdíjkötelezettség" témakörben, amin az osztrák tartományi könyvtárak vezetői is részt vesznek.

A téma iránt érdeklődő kollégák részvételére számítanak, a jelentkezéseket szeptember 10-ig kell megküldeni az egyesület címére (9021 Győr, Baross Gábor u. 4).

Tudósítóink:

Cserődi Attiláné — Arany János Városi Könyvtár, Dorog
György Károlyné — Jókai Mór Városi Könyvtár, Komárom
Kovátsné Várady Eszter — Babits Mihály Városi Könyvtár, Esztergom
Schenk Lászlóné — Móricz Zsigmond Városi Könyvtár, Tata
Sütőné Lohner Kornélia — Városi Könyvtár, Nyergesújfalu
Szabolcsné Mészáros Éva — Városi Könyvtár, Oroszlány
Takács Anna — Városi Könyvtár, Tatabánya
Tanczerné Jakus Emőke — iskolai könyvtárak

A kéziratokat, híreket, eseményeket minden páros hónap 1. napjáig kérjük és várjuk!

Kiadja a József Attila Megyei Könyvtár, Tatabánya, V, Fő tér 2.
Felelős kiadó: dr. Monostori Imre igazgató.
Felelős szerkesztő: Schmidt József
ISSN 1218 9278
Tb.MK.S-46/95.